

Cadascú des de la seva opció

A què ens dediquem, els escolapis?

Com a *religiosos*, ens dediquem a créixer en la vida cristiana. Això és el més important. Primer cal ser, per poder, després, fer alguna cosa. La nostra pretensió és arribar a ser bons cristians. En paraules de l'època de Calassanç: arribar a la perfecció de l'amor. Per ajudar-nos-hi, vivim en comunitat i fem uns compromisos públics davant el poble cristià, els vots. Gràcies a ells, orientem la nostra vida d'acord amb l'evangeli. D'aquesta manera de fer n'esperem plenitud en la nostra vida, i un goig molt gran. I d'aquesta vida i goig confiem fer-ne participar altres persones.

Com a religiosos escolapis, compartim amb Calassanç la convicció que la dedicació més productiva de cara a promoure el canvi profund de les persones (començant per nosaltres mateixos) i de les estructures, és l'educació, entesa no solament com una instrucció (ja prou important), sinó com una contribució al desvetllament i al creixement de les persones, en totes les dimensions possibles. Com a escolapis catalans, ens dediquem a tot el que ens ofereixi possibilitats de les dues coses. Ens trobareu en les nostres escoles; també, però, dins l'escola pública o a la universitat; ens podeu trobar dins l'educació d'adults o en parvularis.

Altres creant mètodes o materials didàctics, o fent reflexió sobre pedagogia, filosofia o sociologia de l'educació. Altres, en entitats d'acollida d'infants o joves en dificultat: llars, casals, acollida familiar, nens de carrer. Altres en escoles agrícoles o d'aprenents d'oficis. Altres, en parròquies amb especial dedicació a infants i jovent. I tot això, on? Ja ho sabeu:

l'Escola Pia de Catalunya, a més del Principat, s'estén a les Califòrnies (Mèxic i USA), a Cuba, a Pantin (afores de París) i al Senegal.

No cal dir que, tot plegat, ho intentem fer, sense oblidar que som humans. Evidentment, agraïm molt l'ajut de tantes persones que ens fan costat en tots aquests intents.

2 Diversitat, però en cap cas per diferenciar-nos! **4** Benaurances dels educadors **5** Quina feina fem els escolapis?. Arxiver provincial. Comunitat de Sabadell. Colònies Jordi Turull. **9** Mexicali: Un oasi enmig del desert **10** Actualitat **12** Escolapis de carnet? Carnet o títol escolapi? Zum-zum

Diversitat, però en cap cas per diferenciar-nos!

Parlem amb Enric Canet

Nascut a Barcelona, 1957. És educador social i llicenciat en ciències biològiques. Actualment és cap de recursos humans del Casal dels Infants del Raval. Escolapi des de 1978. Membre de la Congregació Provincial de Catalunya des d'abril de 1999. Participa periòdicament a Catalunya Ràdio en la tertúlia «Catalunya Nit». Ha publicat *La pobreza y exclusión social en la escuela*. ICCE. Madrid 2001

Quatre-cents anys d'Escola Pia són molts! Quins canvis destacaries?

L'Escola Pia ha canviat perquè també ho fa la realitat. Als inicis, Josep Calassanç i una colla d'amics va voler obrir el saber a tothom perquè fos universal i no privilegi d'uns pocs. Llavors l'escola tenia un paper públic fonamental; forçat per la jerarquia eclesiàstica, va crear la Institució de l'Escola Pia. Aquestes iniciatives sempre es mouen entre dos pols: la Institucionalització que dona continuïtat i l'Esperit que dona sentit al projecte inicial. Amb el pas dels anys, l'educació s'entén com un valor universal i l'Escola Pia va haver de buscar quin era el seu nou paper. El problema és quan, per assegurar massa el futur, l'equilibri es balanceja cap a la institució. A partir d'aquí es poden justificar iniciatives no gaire properes a l'esperit inicial.

No pas tots els escolapis us dediqueu a l'educació. Quina és la vostra feina?

Jo considero que em dedico a l'educació però no a l'escola. Col·laboro en una institució que treballa per a la igualtat d'oportunitats de les nenes, els nens i joves del barri amb una estructura molt poc institucionalitzada i crec que mantenim molt l'esperit inicial. No estic d'acord que, en certs ambients escolapis, es consideri l'escola com l'única manera de seguir el projecte inicial. Tal com la tenim, l'escola no pot universa-

litzar el saber. Altres escolapis treballen a la universitat, en el departament de Justícia o en iniciatives més anònimes i, per això, molt interessants.

Què distingeix l'Escola Pia d'altres institucions religioses que també són educatives?

El passat i el present. No sé el futur. El passat perquè és la congregació més antiga d'educació popular formant part, durant molts anys, del teixit humà del nostre país. Hi ha congregacions amb menys lligam. No m'agrada, però, anar buscant diferències sinó punts de connexió amb altres institucions. L'Escola Pia és més propera a moltes escoles laiques i a l'escola pública que a certes institucions educatives catòliques.

Escolapis i laics comparteixen el missatge i el fan realitat de maneres diferents. Com es vetlla que sigui així?

El missatge no s'encarna de maneres diferents entre laics i religiosos. Jo no ho crec. La meua experiència, durant anys des d'una escola i, ara, en el Casal és que no he detectat diferència entre uns i altres. Si és que considerem que la base de l'esperit de Josep de Calassanç és la universalització del saber que humanitza, que trenca fronteres i que elimina exclusions. Jo ho intento fer des de la meua perspectiva de religió escolapi i n'hi ha molts que ho fan des d'altres perspecti-

ves. Em sembla poc humil i irreal creure'ns que ho fem millor que els altres. Caram! no té cap sentit, ni des del punt de vista evangèlic, ni des de l'anàlisi històrica, ni des de l'experiència quotidiana.

Com, avui, es pot respondre a les exigències de la societat i no traïr el missatge de Calassanç?

És molt difícil mantenir l'equilibri entre Institució i Esperit. És important, necessari i prioritari, sobretot a l'escola, el treball sense exclusions ni fronteres: hem d'evitar treure'ns de sobre els casos més problemàtics i valorar, per sobre de tot, la igualtat d'oportunitats. Em temo que certs models d'escola cristiana són excloents i antievangèlics. I si els fem nosaltres, antiescolapis. Volem donar oportunitats a aquells que, normalment, no en tenen i vol dir tenir clar que la qualitat va lligada a la universalització del saber i no a la privatització.

Defenses un ensenyament crític. Com?

Defenso les escoles com a bressols del saber. Saber que es comparteix entre educands i educadors perquè tothom s'ha d'educar. Dic educar i no instruir. I educar per a viure en l'obertura, en el diàleg, en l'acceptació de la diversitat, en l'aprendre a aprendre, en la passió per viure i per relacionar-se. Això era el missatge de Calassanç i és la manera de respondre a la societat. El dia que el professorat comencem a saber que eduquem educant-nos i que aquest és el valor que podem aportar a l'escola, donarem el nostre pas per canviar les estructures.

I per apropar-nos a la igualtat?

Jo seria partidari, encara que no sé com fer-ho, que l'alumnat de les nostres escoles pagués un impost revolucionari. Hem de ser conscients que tots nosaltres formem part del 2% de la societat més rica del nostre món. No hauríem de compartir millor els béns de la terra, facilitant la universalització del saber?

Ets escolapi i no se't nota. Et camufles?

Això que no se'm nota... no ho tinc massa clar! Els capellans i les monges, jo els ensumo de lluny, a mi també em deu ensumar molta gent, però no tinc cap interès que se'm noti. No crec que haguem d'anar pel món fent distincions, perquè fan diferències. El món de segles passats estava marcat per les diferències entre sexes, entre jerarquies, entre classes socials, entre grups de prestigi i, dins del grup, homogeneïtat. Les diferències implicaven discriminació. El món actual està en una altra ona. Tenim les diferències anatòmiques (entre ètnies, entre sexes) que, dissortadament, han fet massa discriminacions al llarg de la història. Però que, poc a poc, marquen la diversitat humana la qual serveix per enriquir-nos. I amb aquestes diferències, ja en tinc prou.

«Quan descobrim que eduquem educant-nos donarem el pas per canviar l'estructura»

Creus que una societat més justa és possible. L'escola està organitzada i pensada des d'aquesta perspectiva?

De cap manera l'escola actual afavoreix una societat més justa. Ja li podem posar decorats diversos, però l'escola no està plantejada des de la universalització del saber. Als grups de poder els interessa crear escoles que marquen diferències. I, dins la mateixa escola, posar notes, diferenciar currículums, separar alumnat per intel·ligència. Parlem i plantegem campanyes i tutories a favor de la solidaritat, de la igualtat, de la cohesió... és fàcil fer aportacions econòmiques al tercer i quart món si està molt allunyat. Però, quan algú diferent seu al teu costat, què?

I els pares?

M'interessaria saber perquè els pares porten els seus fills a les nostres escoles. Què busquen? Educar la igualtat i descobrir la riquesa de la diversitat? o el prestigi social i una assegurança de futur?

Benaurances dels educadors

Feliços els pobres

Felices les persones que han deixat la seva terra esperant trobar, aquí, un país millor.

Feliços els qui ploren

Feliços els qui ploreu pels fills, pels alumnes o per les desgràcies del món actual.

Feliços els humils

Feliços els qui amb gestos i paraules senzilles intenten acompanyar els altres.

Feliços els qui treballen per la justícia

Feliços els qui s'esforcen en tractar igual tots els alumnes, mestres i pares.

Feliços els compassius

Feliços aquells que no miren el rellotge amb els qui més ho necessiten.

Feliços els nets de cor

Feliços els qui viuen amb sinceritat i noblesa, sense por al que diran.

Feliços els qui treballen per la pau.

Feliços els qui amb la seva vida i la seva paraula saben transmetre la preocupació per créixer en la pau.

Feliços els criticats per voler fer la feina ben feta

Feliços aquells que no fan propaganda de la seva feina, dedicació o èxits.

Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. També així van perseguir els profetes que us han precedit.

Quina feina fem els escolapis?

La normalitat de la vida de cada dia

QUÈ FEM A L'ARXIU I PER QUÈ SERVEIX?

P. Joan Florensa · *Arxiver provincial*

L'arxiu és el lloc on es guarden els documents que rep o emet una entitat, com en el nostre cas l'Escola Pia de Catalunya

L'arxiu provincial

A l'Arxiu Provincial de l'Escola Pia de Catalunya (APEPC) hi tenim tot el que s'ha produït tant a nivell general de la Província com als col·legis i comunitats, també una biblioteca amb llibres d'autor escolapi, d'història i de pedagogia. No és massa voluminosa, però creiem que tots els llibres editats pels escolapis a Catalunya figuren en les nostres prestatgeries i alguns de ben antics amb algun incunable.

Hemeroteca

A l'hemeroteca hi ha les revistes procedents de les nostres escoles. Algunes daten de finals del XIX. En els nostres col·legis i comunitats s'havia anat reunint al llarg dels anys, llibres, revistes o altres coses que sense ser produïdes per la mateixa entitat, tenien valor notable com ara els incunables. Tot és el que forma el nostre Arxiu. El que tenim serveix per informar les escoles i ajudar a fer recerques.

Col·laboracions i visites

Col·laborem amb les diverses facultats universitàries (formació del professorat, de biblioteconomia i de pedagogia) en les recerques de professors, alumnes i projectes col·lectius d'investigació (com en el catàleg català de llibres escolars o l'associacionisme juvenil) i treballs de recerca de l'alumnat i rebem visites de diferents persones i entitats per conèixer-ne el funcionament.

Suggeriments

Les portes de l'APEPC són obertes a tothom i, especialment, a tot el personal de les nostres escoles. Oferim xerrades sobre metodologia de recerca. Una bona metodologia fa que la recerca tingui èxit. Primer cal adquirir el mètode i després ja vindrà la recerca. O, el que és més aconsellable, anar-la adquirint-la tot fent recerques!

QUÈ FEM ELS ESCOLAPIS A CUBA?

P. Josep Liñan · *Comunitat de Sabadell*

Durant molts anys, els escolapis catalans radicats a Cuba van ser, en gran part, el motor de l'Escola Pia Americana. De Califòrnia a l'Argentina es pot trobar rastre d'escolapis catalans.

L'any 1957 es va celebrar solemnement el centenari de Cuba. Hi havia cinc grans col·legis i cap al centenar d'escolapis. Això permetia fer la província independent de Cuba. Malhauradament va venir la ventada i gran part d'escolapis

van retornar a Catalunya, llevat d'uns quants que van fundar el col·legi de Fort Lauderdale a Miami. Ara acaba de morir allí el P. Francesc Palà, terrassenc i l'últim dels qui omplien els cinc col·legis cubans.

Passada la ventada, quedaren pocs escolapis. El P. Jaume Manich,, el P. Pastor González, el P. Julio González, el P. Ramon Clapers, i el P. Josep M Coviella. A Guanabacoa, que fou cap i casal de l'Escola Pia Cubana, ara hi resten el rector P. Eduard Pini i el P. Guillem Garcia Corichi, mestre dels pocs postulants. Després de tants anys d'esperar voca-

cions hem aconseguit només un junior que va professar aquest estiu, Ricardo. Els pares donen classes al seminari i al centre teològic de Maria Reina. Sostenen un taller d'ordinadors molt acreditat i concorregut gràcies al voluntari, Sr. Jaume Albaigés. També funcionen tallers de matemàtiques, espanyol i anglès.

La parròquia de sant Nicolàs i sant Judes

La parròquia, a l'Havana, és vella i situada en un dels barris més pobres i conflictius de la capital. Té un taller modest d'ordinadors i també d'anglès, espanyol i matemàtiques. També hi funciona una

biblioteca pública. Només hi ha un escolapi, el P. Àngel Cuevas que a més de ser-ne el rector, dona classes al seminari i coordina el jovent universitari (MECU) i el moviment de mestres cristians. També funciona, com a Guanabacoa, la catequesi i l'esplai. Té atenció als malalts i vells de la rodalia Guanajai. És l'última ciutat de la diòcesis de Pinar a 45 Km de l'Havana. Des de fa pocs anys la regenta el P. Francesc Carreró, escolapi sitgetà. És una parròquia viva que durant molts anys havien servit els jesuïtes. Té una vida pastoral, litúrgica i cultural molt notable, amb les dificultats habituals de totes les esglésies de Cuba. El partit el respecta i em fa por que un dia, no tinguem un Don Camilo famós. Com l'estat es reserva tot el que sigui instrucció, cal fer constants equilibris per nedar i guardar la roba que s'afegeix a les dificultats que suposa la vida ordinària de Cuba, on falten les coses més elementals com medecines, hospitals ben dotats, menjar, roba, ulleres... i tot el que us pugueu imaginar. Els sous i les pensions no donen per viure mínimament i cal fer tota mena d'equilibris legals i no tan legals per poder existir. Els més afectats són, com sempre, els pobres –la gran majoria– i dels pobres els infants que als 7 anys perden el dret a la llet, també els ancians i els malalts. Les cases no es poden defensar de la pluja i necessiten ajudes sovintejades. Tot el que val una mica s'ha d'adquirir amb dòlars i aquests han de venir de l'estranger, de parents i d'amics de bona voluntat. L'entrada de divises més forta sembla ser la que ve de tantes famílies dividides, no pas del turisme que sovint fluïxeja. Hi ha més d'un milió d'exiliats voluntaris i cada dia creix aquest nombre.

Si em preguntéssiu què necessiten els escolapis per fer la seva tasca, d'altra banda, gens fàcil us diria de tot. Com que les coses materials pesen i no sempre les duanes les deixen entrar, envieu els diners o per algú que hi vagi o a través de la fundació escolàpia. Si hi va algú, doneu-li medicines (vitamines, coses per l'asma que és tan freqüent, la circulació, el dolor de tota mena...) i no deixeu de

pregar. Certament que la pregària fa miracles. Ho he comprovat moltes vegades. Gràcies per endavant. Tot el que fareu per un d'aquests germans necessitats ho fareu a Crist.

QUÈ FAN ELS ESCOLAPIS? DONCS ELS QUE PODEN!

Carles Gil · *Colònies Jordi Turull*

Certament, és una resposta molt espontània, però ja diu prou coses. Els propòsits són agosarats, però ja sabem com i quant condiona la realitat, i com queden transformats els projectes quan es concreten. Tanmateix, paga la pena seguir la dèria de Sant Calassanç.

Intentant personalitzar la pregunta, que és del què es tracta en aquest Papers, se m'acut que seria bo entretenir-me primer en el món de les actituds, de les vivències, per fer un salt després al quotidià més pràctic (que en el poc temps que porto sent escolapi, he comprovat que és el que més curiositat genera).

La primera part deu encaixar força amb el discurs més institucional, probablement hagi de ser així, i per aquesta raó ens serà menys aliè. Però fent un esforç d'adequació a les circumstàncies de què parlàvem, procuro fer-me meva la fita dels escolapis apropiant-la a la meva situació. El resultat és una empresa modesta: acollir. Ara com ara, en l'etapa formativa, l'energia de què dispo em mena a objectius més assolibles, que insinuïn el marc dins del qual vull treballar. Aquesta és la perspectiva des d'on procuro enfocar totes les tasques que se'm van presentant.

Per explicar la segona, cal dir quatre coses sobre la formació avui a l'Escola Pia de Catalunya. Cap de les tres precisions és gratuïta. La formació d'avui, realment està molt allunyada de la que ens poden explicar companys escolapis i exescolapis més grans; a més l'Escola Pia de Catalunya té unes peculiaritats que la distingeixen de la resta, que s'accentuen amb el tarannà de la província de Catalunya. A tall d'exemple, els escolapis

catalans, durant el període de formació (que no és gens curt) treballen, impensable en el seminari diocesà, i allunyat de la resta d'ordes, congregacions i províncies.

Jo ara estic en el juniorat. Com que pot semblar xinès, faré cinc cèntims de què és (no patiu! que no us explicaré la meva vida des de la primera comunió). Quan decideixes fer-te escolapi encetes un període anomenat prenoviciat i, donat que el marc de la qüestió traça el perí-

metre en el fer, només diré que el prenoviciat s'entén com un període en què el teu compromís passa per viure amb els escolapis i seguir el ritme de la comunitat conjuminat amb el teu propi. En el meu cas, vivia a la comunitat de Sant Calassanç i continuava amb la feina d'advocat i els estudis. Després ve el noviciat. Aquest període sí que és ben peculiar: atures qualsevol procés, ja sigui laboral o d'estudis, i el dediques principalment al discerniment. Jo vaig anar a Gipuzkoa i, un cop acabat el noviciat, vaig fer els vots i vaig tornar a Barcelona.

D'ençà, que visc a la comunitat del Camp de l'Arpa, començo una nova etapa, l'actual.

Un dels trets principals d'aquest període és l'obtenció de la llicenciatura en Ciències Religioses, amb una gran càrrega lectiva que ocupa tots els matins de nou a dues. Ara bé, la formació no es redueix a l'àmbit estrictament acadèmic, sinó que passa pel món laboral (ja hem vist quina és la posició de l'Escola Pia de Catalunya) i per la comunitat.

Desglossem aquest tres sectors:

A casa si una cosa fem és no avorrir-nos. Som quatre escolapis que ens trobem sempre que podem, a la pregària i reunions de comunitat, i en la mesura del possible a l'hora dels àpats; i quatre nanos (2 marroquins i 2 catalans). La nostra comunitat forma part d'un projecte de la Generalitat, el Pla per majors de divuit anys, que intenta donar una empenta a molts nivells a nois que han estat tutelats per la Generalitat. Hi acostumen a estar uns dos anys. A ningú se li escapa que la convivència dels vuit és una salsa (disculpeu l'expressió), vull dir que cada dia passa alguna cosa.

Els matins estudio teologia (quart) a la Facultat de Teologia de Catalunya, que té la seu al seminari. Allí aprofito l'oportunitat de tenir la facultat de Filosofia de la Ramon Llull al mateix claustre i també estudio filosofia (tercer).

Alguns dies marxo Balmes amunt, diuen el més venerables que s'anomena a pas escolapi, fins arribar a l'Escola Pia Balmes, on m'esperen nanos de 4t d'ESO fins a 2n de Batxillerat. Són grups d'uns 15 nois i noies dins l'àmbit de pastoral, i ens reunim setmanalment. Procurem fer una sortides per trimestre i un recés a final de curs. És engrescador: no només tinc el privilegi d'estar a les primeres línies per veure com creixen, sinó que a més (i vist el meu quotidià) carrego piles. Aquest serà el tercer any que hi sóc, i els grups van prenent cos, per això amb l'equip de pastoral de secundària treballem per donar-hi continuïtat un cop acabats els estudis.

L'altra feina és la de director de Colònies Jordi Turull. Es tracta de fer

que les colònies d'estiu vagin endavant i millorin en qualitat, especialment en l'educació en el lleure. Enguany hi han participat 650 nens i nenes des dels 4 als 17 anys. Són grans i reconegudes en el camp de lleure i per això els monitors voluntaris ja comencen a preparar el que serà el 39è estiu de colònies. L'equip de monitors (uns 120) que formen el centre també són un objectiu de Colònies, que des de sempre ha vetllat pel seu creixement a través del voluntariat, grups i xerrades. Facilitar la trobada entre ells, que són en la gran majoria universitaris, ja és suficient per treure'n profit. De fet, Colònies vetlla pels seus dos grans pilars: els infants que participen en les colònies, i els monitors a qui se'ls facilita un espai on conviure, discutir, madurar...

Des de Colònies Jordi Turull s'ha d'atendre la casa de colònies de Pineta. L'any passat es van enllestir les obres que han deixat una gran casa de colònies en un paratge idíl·lic. Cal doncs, gestionar la casa i procurar-ne la seva ocupació. Aquesta tasca és més burocràtica, però no més ensopida. D'entrada, ja m'agraden feines que contemplin aspectes d'administració. Després, l'entenc com un servei més que els col·legis de l'Escola Pia ofereixen quan hi fan activitats, i per aquest motiu les obligacions van més enllà de maldar per la simple ocupació de la casa. Es tracta d'una ocupació amb sentit.

El verb fer, i més per als catalans, és extensíssim, i l'espai de què disposa la revista (i la bona paciència dels lectors) és limitat. No obstant, espero que amb aquestes pinzellades s'hagi vist què és el que em fa feliç.

Mexicali: Un oasi enmig del desert

Sempre al servei dels més pobres

Aquest estiu, el mes de juliol, vaig tenir ocasió de conviure amb els qui formen la comunitat escolàpia de Mexicali. Aquesta comunitat, juntament amb la de Tijuana, Ensenada i les de Los Angeles, formen la Viceprovíncia escolàpia de Las Californias. Mexicali és una ciutat de l'Estat mexicà de Baja Califòrnia Norte, situada just a la frontera amb la ciutat nordamericana de Calexico (Estat de Califòrnia). La seva situació de frontera, semblantment a la ciutat de Tijuana, determina en gran mesura la vida social i econòmica d'aquesta població. Moltes persones es desplacen de l'interior de Mèxic i d'altres indrets d'Amèrica Llatina cap a Mexicali (i les altres ciutats frontereres) amb el desig de poder, algun jorn, creuar la molt vigilada frontera dels EEUU. Moltes empreses nordamericanes s'instal·len a Mexicali a fi de millorar llurs rendiments econòmics, aprofitant la proximitat geogràfica i els salaris menors que perceben els treballadors i treballadores mexicans. Des de fa pocs anys (5 anys aproximadament), l'Escola Pia és present a Mexicali. Actualment, formen part de la comunitat quatre escolapis (dos mexicans, un colombià i un català) i vuit joves (sis mexicans i dos cubans), en etapa de formació per ser escolapis. L'activitat de la comunitat és força intensa. D'una banda, a la mateixa casa on viuen realitzen un projecte educatiu que anomenen: *Escuelita de tareas*. Ofereixen a nens i nenes que tenen dificultats amb els estudis la possibilitat d'un recolzament, en horari extraescolar. A més dels membres de la comunitat, col·laboren en aquest projecte un nombrós grup de joves voluntaris. Una altra de les tasques que realitzen és l'animació de la parròquia de San Pablo. L'acció parroquial s'extén, a més del barri on s'ubica, a cinc altres barris (colonias) a través de cape-

lles, que en algun cas és una cosa tan senzilla com uns bancs sota d'un arbre. La Parròquia i les capelles són veritables centres de dinamització social. Un exemple d'aquesta acció social són els Cachiveranos. Es tracta de casals d'estiu per a nens i nenes de 6 a 13 anys que es realitzen durant tres setmanes del mes de juliol. Els monitors/es d'aquests casals són els mateixos joves de la comunitat parroquial i de les diferents capelles. Aquest darrer estiu s'han realitzat fins a 7 cachiveranos amb un promig de 60-70 nens i nenes en cadascun d'ells. Aquesta activitat suposa, també, un gran esforç de coordinació i formació dels monitors/es.

Una altra activitat que realitza la comunitat escolàpia de Mexicali és l'atenció als joves interns del Consejo Tutelar de Menores. Es tracta d'una autèntica presó de menors. Els nois i noies interns s'hi estan uns mesos fins que s'ha estudiat el seu cas i, aleshores, els tornen a casa seva o bé els envien a la Granja, un centre penitenciari més gran. En Pep Segalés, escolapi, té una dedicació especial amb aquests nois i noies. La presència d'en Pep en aquest centre i la de tots els seus col·laboradors ha fet millorar la relació entre els guardes i els interns i ha introduït en la vida d'aquests alguns motius d'alegria.

En definitiva, conèixer la presència que l'Escola Pia té en aquesta ciutat xardorosa i, en general, en tota la Viceprovíncia de Las Californias és un motiu de satisfacció en comprovar que tenim companys i companyes que fan un treball tan lloable en aquelles terres.

Víctor Filella · *Comunitat del Carme*

Noticiari Breu

BALMES

INTERCANVIS

A l'escola, ja fa temps que treballem per consolidar intercanvis d'estudiants amb d'altres països. Aquest mes d'octubre hem tingut 25 holandesos allotjats en famílies de l'escola per potenciar a primer de batxillerat tant el coneixement i el respecte a d'altres cultures com l'ús de l'eina de la comunicació que tenim en comú, l'anglès. L'experiència ha estat molt profitosa i s'han organitzat visites culturals i lúdiques a través d'una bona convivència. El mes d'abril anirem a Holanda i coneixerem la seva escola i viurem un munt d'experiències que ja us explicarem!

IGUALADA

UNA ALUMNA EN EL MUSICAL «ANNIE»

La Berta Monrabà, de 13 anys, ha interpretat un dels papers protagonistes en la comèdia musical «Annie» al Teatre Novetats de Barcelona. La Berta ha estat elegida pel director artístic de l'obra, César Belda, en una selecció de càsting, on hi van participar més de dues-centes aspirants.

SARRIÀ

PARTICIPACIÓ A LA CIUTAT

Els alumnes de Projectes 2 i els alumnes de 4t d'ESO que fan el crèdit variable d'estructures metàl·liques participaran al projecte «Audiència Pública» que organitza l'Ajuntament des de l'àrea d'ensenyament.

SANT ANTONI

UNA IDEA, UNA INTENCIÓ I UN PROJECTE

L'escola, associada a la Unesco segueix participant en el Projecte del Mediterrani Occidental (PMO) que afavoreix un treball transversal sota tres grans objectius: analitzar els problemes ambientals estudiant-ne solucions, conservar el patrimoni

natural i cultural i treballar per a la cultura de la pau. L'esforç de l'escola és incorporar el projecte en les àrees i que traduïm en diferents accions i activitats. Per Sant Jordi volem fer una Cimera de la Terra on l'alumnat pugui intercanviar opinions i donar a conèixer les experiències realitzades al llarg del curs.

TERRASSA

VISITA DEL CONSELLER DE TREBALL

El divendres 18 d'octubre va realitzar una visita a la nostra Escola el Conseller de Treball de la Generalitat de Catalunya, Lluís Franco. L'objectiu de la visita va ser conèixer les obres de restauració de l'edifici realitzades el curs passat pels alumnes de l'Escola Taller «La Torre de Can Colapi», així com conèixer també en directe les diferents activitats que en el camp de la relació Escola Treball s'estan realitzant en el nostre centre educatiu. El conseller va fer el lliurament de diplomes als alumnes de l'Escola Taller. Va visitar les instal·lacions i es reuní amb el director Sr. Antoni Burgaya, amb el Secretari General, Sr. Ramon Francolí i amb els responsables de l'escola-treball Sr. Ricard Coma i Sr. Fèlix Elbaile, que el van informar de les diferents accions que el nostre centre escolar en concret i l'Escola Pia de Catalunya.

VILANOVA

LA CONSELLERA AL 125è ANIVERSARI DE L'ESCOLA

El dia 28 de novembre, al Teatre Principal de Vilanova tindrà lloc un acte commemoratiu del 125è aniversari del nostre centre. Es comptarà amb la presència de la Consellera d'Ensenyament, així com la del Secretari General de l'Escola Pia i el Pare Provincial. També hi serà present el batlle de Vilanova. Al llarg de l'acte, les personalitats assistents pronunciaran uns parlaments. Completaran la cerimònia l'actuació de diverses corals.

INSTITUCIÓ

ASSEMBLEA DE CINTRA

El vespre del 18 d'octubre, l'assemblea de Cintra va elegir, per al càrrec de presidència, la Cristina Martínez, provincial de les Teresianes, en substitució del provincial de l'Escola Pia que n'ha estat des de l'inici.

PREPAREM LA DIADA DE SANT JOSEP DE CALASSANÇ

El propassat dia 28 d'octubre, es van reunir, als locals de l'Equip de Gestió, els diferents responsables de pastoral de les escoles per començar a preparar les activitats i materials per ajudar els mestres a treballar el tema a l'aula així com diferents projectes de treball: la campanya sobre la roba neta del Setem, la campanya sobre el comerç just d'Intermón i la proposta de treball d'educació en valors per treballar a les tutories a l'ESO elaborat pel GREM de la Universitat de Barcelona i la Fundació Jaume Bofill.

NOUS MATERIALS PER A PRIMÀRIA

Enguany, amb la finalitat d'oferir materials nous i més actualitzats i alhora donar eines als educadors de primària, el reconegut il·lustrador, Francesc Salvà, ha dibuixat diferents escenes de la vida i l'escola de Sant Josep de Calassanç que, conjuntament amb unes propostes de treball, facilitarà, d'una manera propera i actualitzada, aparcar-se a la figura de Calassanç.

CAMINEM PER LA PAU I LA NO VIOLÈNCIA

Cada escola està preparant, amb els alumnes de 4t d'ESO, la caminada que, sota el lema «Caminem per la pau i la no violència», se celebra tradicionalment el dia de Sant Josep de Calassanç. La jornada d'aquest curs es farà a Igualada on sortirem de la mateixa escola per anar fins a la Tossa.

LA MEDIATECA AL PROJECTE EDUCATIU DE LA CIUTAT

Els propers dies 5, 6 i 7 de novembre tenen lloc a Barcelona, les III Jornades Tècniques del Projecte Educatiu de la Ciutat sota el lema «Comunicar i

Educar». L'Escola Pia de Catalunya hi farà una comunicació on presentarà «Un Projecte d'Innovació i Renovació Pedagògica. La Mediateca».

TROBADA DE DOCENTS NOUS

El passat dissabte 19 d'octubre en els locals de l'Equip de Gestió, va tenir lloc la trobada amb els docents que enguany s'han incorporat a les nostres escoles amb l'objectiu de presentar l'organització general de l'Escola Pia de Catalunya i exposar els referents bàsics que orienten la nostra proposta educativa.

REUNIÓ DELEGATS DELS ALUMNES DE L' ESCOLA PIA

El passat 28 d'octubre va tenir lloc la primera reunió d'aquest curs dels delegats d'alumnes de l'Escola Pia. Van assistir-hi representants de 15 escoles on es va tractar: el procés de participació dels alumnes en la IV Assemblea de les Institucions, les feines a realitzar en el si de l'escola i la tasca que ha de desenvolupar el Consell de Delegats. En la propera reunió del 27 de gener s'elaboraran les propostes conjuntes per a l'Assemblea i es decidiran els representants del Consell que hi assistiran. També es va valorar i demanar que s'estudiï la possibilitat de realitzar una trobada de tres dies adreçada especialment a alumnes de postobligatòria.

NECROLÒGIQUES

Han mort els PP. Ernest Bellés (dia 19 d'octubre), que havia estat responsable a Alella dels que iniciaven el camí per ser escolapis i Elies Ferreres (dia 23), que havia estat mestre dels novicis a Moià. Des d'aquí el nostre més sentit condol.

Cartellera Informativa

Hipergimcana per a tota l'escola el dia de Sant Josep de Calassanç a Vilanova!

Els vespres de Santa Anna.

El dia 28 de novembre, a les 8 del vespre, esteu convidats a la conferència-col·loqui «Què vol dir educar» a càrrec de la Sra. Marta Mata. (Edifici Mar, c/ Sant Agustí, 59. Mataró)

Novetats bibliogràfiques

Pujol, E i Luz, I. *Valors per a la convivència*. Parramón Ediciones. SA

Escolapis de carnet? Carnet o títol escolapi?

Molts coneixem «l'escolapi» que tenim a prop

Més enllà de les imatges tòpiques coneixem una realitat concreta: la que ens dona/en aquell/s qui treballa/en al nostre costat, que ha fet un compromís religiós per vida i per viure d'una determinada manera. I el plural és volgut; no pas perquè siguin molts a les escoles, sinó perquè alguns, amb els anys i amb els canvis d'escolapis que hem tingut a les escoles, hem descobert que no són gens tallats al mateix patró i que això del 'carnet' potser és un identificatiu; que el que compta —com sempre, per sort!— és la persona. I és que avui en tenim tants de carnets (el Carnet Jove, ja no ens el deixen tenir, i mira que diu que té tants descomptes!), que això sol ja no vol dir res. Perquè si tots els que tenim el del RACC fóssim bons conductors, ben diferent seria a les carreteres! Quelcom semblant deu passar amb els escolapis (i no només perquè alguns acostumin a córrer, amb el cotxe!).

- És que són molt liberals —diu un.
- O és que els hi agrada més dedicar-se a llocs de frontera o a noves experiències

eclesials, i per això han deixat la gestió de les escoles a laics que la puguin tirar endavant —exposa un altre.

- Però pocs i afeblits, allunyats de les direccions de les escoles —pregunta un tercer—, escampats ací i allà, què els hi queda sinó el carnet? O els hi queda el títol d'escolapi i el testimoni de molts i molts?

- I, certament, l'agraïment de successives generacions —rebla un altre.

Josep de Calassanç va haver de fundar una orde per 'lligar' els seus col·laboradors i per donar-los-hi futur. La fórmula, amb alts i baixos, ha funcionat una pila d'anys. En el segle XXI, no s'haurà de reinventar? O l'esperit de les escoles passa per una altra dimensió i és més obert? Deu ser el tema de la Missió i del Projecte Institucional del Laicat. Però això no toca, avui que parlem dels escolapis?. O potser sí, perquè ells volen construir un nou model obert als laics que s'hi vulguin comprometre. Tot un tret d'identitat remarcable!

Zum-zum

papers•

és una publicació del

SECRETARIAT DE LES
INSTITUCIONS ESCOLARS
DE L'ESCOLA PIA DE
CATALUNYA
Ronda de Sant Pau, 80 2n
08001 Barcelona
Tel.: 93 441 00 04
Fax: 93 441 02 87
escolapia@escolapia.net
www.escolapia.net

Consell de redacció:

Oriol Blancher, Ricard
Coma, David Magrí,
Eulàlia París,
Xavier Sanchís.

Col·laboradors:

Beatriu Garrido, Manel
Bagunyà, Responsables de
Mediateca

Maquetació:

Serafi · indústria gràfica

Coordinació:

Eulàlia París.
papers@escolapia.net

NOVEMBRE 2002

- 6 · Formació sobre el Caràcter Propi-1ª tanda, (10-13h), a l'Espai XXI.
- 7 · Reunió responsables PIRMI (16-18h)
- 11 · Reunió Consell de les Institucions (19-21h)
- 14 · Formació administradors (10-13h)
- 19 · Reunió responsables informàtica (10-13h)
- 20 · Com són els joves d'avui? (10-13h), a l'Espai XXI
- 21 · Docents de 2n any (tot el dia)
Reunió responsables FOC (16-18h)
- 22 · Trobada PIL
- 27 · Sant Josep de Calassanç
Caminada alumnes de 4t d'ESO (Igualada)
- 28 · Reunió mediatecaris (10-13h)
- 30 · Trobada festiva personal administ. i secretaria

DESEMBRE 2002

- 3 · Formació sobre el Caràcter Propi-1ª tanda (10-13h), a l'Espai XXI
- 4 · Formació oberta docents de tecnologia (15,30-18h)
Formació oberta docents de educació física (15,30-18h)

Formació oberta docents de educ. visual i plàstica (15,30-18h)

- 6 · Dia de la Constitució
- 8 · Immaculada Concepció
- 11 · Reunió comitè de qualitat EPC (10-13h)
- 20 · Darrer dia del 1r trimestre
- 25 · Nadal
- 26 · Sant Esteve

Si no es diu altrament, les activitats col·lectives es realitzaran als locals de l'Equip de Gestió.

(*) Alerta! Canvis respecte al calendari general.

CALENDARI IV ASSEMBLEA

Fase Avaluem:

NOVEMBRE 2002

- 11 · Reunió de tot l'EG (15,30-17,30h)
- 29 · Lliurar avaluació objectius III Assemblea